

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie Vreemdelingenzaken
Hoofdafdeling Juridische en
Beleidsvraagstukken
Nr. AJZ 1334/E-633-319

Opbergen achter deel G - 1 Vc.
(na de aanschrijving van 4 juli 1974)

's-Gravenhage, 16 december 1977

Onderwerp: E.E.G.-voorschriften.

Aan: de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de heren hoofden van plaatselijke politie;
De heer Commandant der Koninklijke
Marechaussee;
het Ministerie van Financiën (afdeling Douane);
de heer Chef Rivierpolitie te Rotterdam.

I. Ik doe u hierbij toekomen de tekst van:

- a. het K.B. van 10 februari 1976, Stb. 66, tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit;
- b. de nota van toelichting op deze wijziging;
- c. de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een Lid-Staat op het grondgebied van een andere Lid-Staat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend (75/34/EEG);
- d. de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1974 houdende uitbreiding van de werkingssfeer van richtlijn nr. 64/221/EEG voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid, tot de onderdanen van een Lid-Staat die het recht op voortgezet verblijf op het grondgebied van een andere Lid-Staat uitoefenen na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend (75/35/EEG).

Zoals uit de hierboven onder b. genoemde nota van toelichting blijkt, strekt de wijziging van het Vreemdelingenbesluit tot uitvoering van de hierboven onder c. en d. genoemde richtlijnen. Deze zijn opgenomen in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 20 januari 1975, Nr. L 14.

II. Het recht van voortgezet verblijf.

Bij de eerstgenoemde van beide richtlijnen (75/34/EEG) wordt met betrekking tot het voortgezet verblijf ten behoeve van onderdanen van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap die op het grondgebied van een andere Lid-Staat een werkkring anders dan in loondienst hebben uitgeoefend, een regeling gegeven, analoog aan die welke ten behoeve van werknemers in loon-

- dienst -

dienst is getroffen bij Verordening van de Commissie van de Europese Gemeenschappen dd. 29 juni 1970 (terzake moge ik verwijzen naar Vo. Deel G, onder 1, Hoofdstuk V, blz. G-1-27 e.v. en bijlage G-1-b). De aandacht zij gevestigd op het feit dat de nieuwe richtlijn uitsluitend betrekking heeft op personen die voor de uitoefening van een zelfstandige werkring zich in een andere Lid-Staat hebben gevestigd, alsmede hun familieleden. De richtlijn heeft geen betrekking op personen die h.t.l. zijn toegelaten in het kader van het vrije verkeer van diensten. De personen waarom het in de richtlijn gaat, zijn derhalve zij die in het bezit / zijn gesteld/van een vergunning tot verblijf met een geldigheidsduur van vijf jaar op grond van het bepaalde in art. 94, eerste lid, aanhef en onder a, Vb., benevens van hen afhankelijke familieleden.

A. Voorwaarden.

Personen als hierbedoeld, komen krachtens de bepalingen van de richtlijn voor een recht van voortgezet verblijf in Nederland in aanmerking, indien zij:

- a. de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, mits zij gedurende ten minste de twaalf onmiddellijk daaraan voorafgaande maanden hier te lande anders dan in loondienst werkzaam zijn geweest en hier bovendien meer dan drie jaar voortdurend hebben gewoond.
In gevallen waarin wettelijk geen pensioenaanspraak hier te lande kan worden geldend gemaakt, wordt de leeftijdsvoorwaarde geacht te zijn vervuld bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar;
- b. worden getroffen door blijvende invaliditeit waardoor zij hun beroepswerkzaamheid moeten beëindigen, mits zij in Nederland anders dan in loondienst werkzaam zijn geweest (een bepaalde minimum-periode van werkzaamheid is in dit geval niet voorgeschreven) en zij bovendien ten minste twee jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de definitieve beëindiging van hun werkzaamheden, voortdurend in Nederland hebben gewoond;
- c. hun beroepsactiviteit in Nederland moeten beëindigen doordat zij door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte worden getroffen; in dit geval is geen termijn bepaald gedurende welke de betrokkenen in Nederland werkzaam of woonachtig moeten zijn geweest;
- d. gedurende drie jaar bij voortdurende in Nederland woonachtig en anders dan in loondienst werkzaam zijn geweest, en die daarna - met behoud van hun woonplaats in Nederland - hun werkzaamheden gaan uitoefenen op het grondgebied van een andere Lid-Staat, vanwaar zij in beginsel iedere dag, of ten minste eenmaal per week naar huis terugkeren

(vgl. grensarbeiders). In geval personen, als hier bedoeld, in de Lid-Staat op welks grondgebied zij laatstelijk een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefenden, de pensioengerechtigde leeftijd bereiken, dan wel getroffen worden door blijvende invaliditeit welke tot beëindiging van hun beroepswerkzaamheden noopt, dan behouden zij het recht van voortgezet verblijf in Nederland.

(artikel 2, eerste lid, van de richtlijn).

In de hierboven onder a. en b. bedoelde gevallen behoeft aan de aldaar genoemde voorwaarden betreffende de duur van de werkzaamheid en/of betreffende de duur van het wonen in Nederland niet te zijn voldaan indien de echtgenoot van de betrokkene:

- ofwel de Nederlandse nationaliteit bezit,
- ofwel de Nederlandse nationaliteit door huwelijk met de betrokkene heeft verloren.

(artikel 2, tweede lid, van de richtlijn).

B. Onderbrekingen, al dan niet van invloed op het ontstaan van het recht.

Voor de beantwoording van de vraag, of de betrokkene tot aan het ogenblik waarop het recht van voortgezet verblijf zou ontstaan, voortdurend in Nederland woonachtig en er anders dan in loondienst werkzaam is geweest, is nog het volgende van belang:

a. het voortdurend karakter van het woonachtig zijn in Nederland van de anders dan in loondienst werkzaam geweest zijnde onderdaan van een Lid-Staat van de EEG, en van hun na te noemen familieleden, wordt niet beïnvloed door:

- afwezigheid gedurende perioden welke in totaal drie maanden per jaar niet overschrijden;
- afwezigheid van langer duur, vereist voor het vervullen van militaire dienstplicht.

b. als perioden van werkzaamheid in Nederland worden mede aangemerkt:

- perioden van staking van de werkzaamheden buiten de wil van de betrokkene;
- perioden van niet-werkzaamheid van betrokkenen wegens ziekte of ongeval.

(artikel 4 van de richtlijn).

C. Familieleden.

De familieleden, genoemd in art. 91, eerste lid, onder c., Vb., van de anders dan in loondienst werkzaam geweest zijnde EEG-onderdaan,

hebben een recht van voortgezet verblijf in de volgende gevallen:

- a. indien en voor zover de hier te lande anders dan in loondienst werkzaam geweest zijnde EEG-onderdaan zelf ook een recht van voortgezet verblijf heeft;
- b. indien de onder a. bedoelde persoon komt te overlijden op een tijdstip dat hij reeds in het genot was van het recht van voortgezet verblijf;
- c. indien de anders dan in loondienst werkzame persoon op het tijdstip van zijn overlijden nog geen recht van voortgezet verblijf had, doch op dat tijdstip ten minste twee jaar voortdurend in Nederland woonachtig is geweest. Aan deze laatstbedoelde voorwaarde behoeft echter niet te worden voldaan indien het overlijden een gevolg is van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte, of indien de echtgenoot van de betrokkene de Nederlandse nationaliteit bezit, dan wel de Nederlandse nationaliteit door huwelijk met de betrokkene heeft verloren.

(art. 3 van de richtlijn).

D. Bedenktijd.

Gedurende een periode van twee jaar, te rekenen vanaf het ontstaan van het recht van voortgezet verblijf, is aan degenen op wie de richtlijn 75/34/EEG van toepassing is, een bedenktijd toegestaan om te beslissen of zij van het hun toekomende recht gebruik willen maken. Zij kunnen gedurende die periode het Nederlandse grondgebied verlaten en er terugkeren naar eigen wens. Dit geldt zowel voor de personen die in Nederland anders dan in loondienst werkzaam waren, als voor de familieleden die het recht van voortgezet verblijf, in afhankelijkheid van deze personen, dan wel na hun overlijden zelfstandig, hebben verkregen.

Indien personen, als hier bedoeld, na terugkeer uit het buitenland zich beroepen op hun recht van voortgezet verblijf, dient het hoofd van plaatselijke politie, eventueel, in overleg met zijn ambtgenoot van de laatste woonplaats van betrokkenen in Nederland, na te gaan of aan de hierbovenvermelde voorwaarden voor de uitoefening van het recht is voldaan.

(art. 5 van de richtlijn).

E. Onderbrekingen, al dan niet van invloed op het behoud van het verkregen recht.

Voor degenen die het recht van voortgezet verblijf hebben verkregen, gaat dit recht niet verloren door:

- onderbrekingen van het verblijf die zes opeenvolgende maanden niet te boven gaan;
- afwezigheid van langer duur wegens het vervullen van de militaire dienstplicht. Dit kan met name van belang zijn voor jeugdige familieleden.

(art. 6, tweede lid, van de richtlijn).

F. Verblijfsregeling.

Personen die krachtens de richtlijn 75/34/EEG het recht van voortgezet verblijf genieten, hebben recht op een vergunning tot verblijf welke een geldigheidsduur heeft van vijf jaar, en zonder meer met gelijke perioden dient te worden verlengd.

(art. 6, eerste lid, van de richtlijn).

G. Verblijfskaarten.

Personen die het recht van voortgezet verblijf krachtens de richtlijn genieten, dienen in het bezit te worden gesteld van een verblijfskaart van het als bijlage 5e, bij het Voorschrift Vreemdelingen gevoegde model. In het algemeen zullen deze personen reeds uit hoofde van hun vroegere hoedanigheid van anders dan in loondienst in Nederland werkzaam onderdaan van een Lid-Staat van de EEG in het bezit zijn van een zodanige verblijfskaart. Verwezen zij naar art. 31, tweede lid, aanhef en onder a en c VV, zomede naar het slot van dit artikellid, achter d. In dat geval zullen zij dan ook zonder meer in het bezit van de kaart worden gelaten. Er kunnen zich evenwel gevallen voordoen waarin alsnog een kaart moet worden uitgereikt (bijvoorbeeld aan kinderen die de leeftijd van vijftien jaar hebben bereikt en aan personen die nog in het bezit waren van een identiteitsbewijs van het als bijlage 5d bij het VV gevoegde model en die dit ter omruiling in een kaart van het als bijlage 5e bij het Voorschrift gevoegde model komen aanbieden). Verwezen zij naar art. 31, vierde en vijfde lid, VV. Dit document is dus hetzelfde dat wordt verstrekt aan werknemers, afkomstig uit de Lid-Staten van de E.E.G. Op bladzijde 5 van dit model dienen de eerste en tweede alinea, inhoudende de verwijzing naar Verordening (EEG) 1612/68, welke ten deze niet toepasselijk is, tezamen kruiselings te worden doorgehaald. Ten aanzien van deze aantekening op het identiteitspapier dient voorts te worden gehandeld overeenkomstig het bepaalde in art. 38, tweede en derde lid, VV., een en ander zoals aangegeven in de slotalinea van art. 31, tweede lid, VV.

Aan personen die, op het ogenblik waarop zij krachtens de nieuwe richtlijn voor het recht van voortgezet verblijf in aanmerking komen, reeds houder waren van een vergunning tot vestiging en die uit dien hoofde in het bezit waren van een document van het als bijlage 5a bij het Voorschrift Vreemdelingen gevoegde model, behoeft geen ander document te worden uitgereikt.

H. Vreemdelingenadministratie.

In alle gevallen waarin is vastgesteld dat een begunstigde E.E.G.-onderdaan krachtens de nieuwe richtlijn in aanmerking komt voor het recht van voortgezet verblijf, ware daarvan in de administratie van het hoofd van plaatselijke politie aantekening te houden.

I. Twijfelgevallen.

In twijfelgevallen, met name wanneer niet duidelijk is, of een onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. aanspraak kan maken op het recht van voortgezet verblijf, ware hieromtrent een bijzondere aanwijzing te vragen aan de Minister van Justitie (eventueel op de wijze bedoeld in Deel H, onder 1, van de Vreemdelingencirculaire).

In dit verband zij ook de aandacht gevestigd op het bepaalde in art. 8, tweede lid, van de richtlijn; deze bepaling heeft betrekking op personen die formeel niet of niet meer voldoen aan de in de voorafgaande artikelen van de richtlijn neergelegde voorwaarden waaronder het recht van voortgezet verblijf wordt verkregen of behouden blijft. De bedoeling van de bepaling is te bevorderen dat de Lid-Staten deze personen, indien zij naar het oordeel van de Lid-Staten gedurende lange tijd zonder onderbreking op hun grondgebied woonachtig zijn geweest en er een werkzaamheid hebben uitgeoefend, niettemin in de gelegenheid stellen desgewenst naar hun grondgebied terug te keren bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd of in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid.

In voorkomende gevallen dienen de met het vreemdelingentoezicht of met de grensbewaking belaste ambtenaren te handelen overeenkomstig het hierboven in de voorgaande alinea gestelde.

III. Rechtswaarborgen.

De in de aanhef van deze circulaire onder d. genoemde richtlijn 75/35/EEG strekt ertoe, door toepasselijk-verklaring van de zg. coördinatierichtlijn 64/221/EEG, te verzekeren dat aan de bij eerder genoemde richtlijn

75/34/EEG begunstigde personen de bijzondere rechtswaarborgen worden toegekend welke aan andere begunstigde E.E.G.-onderdanen zijn toegekend. Het betreft de rechtswaarborgen welke zijn neergelegd in de artikelen 95 en 97 tot en met 102 van het Vreemdelingenbesluit. Met name kan aan deze personen derhalve nimmer verder verblijf worden ontzegd op grond van gebrek aan bestaansmiddelen.

IV. In het Vreemdelingenbesluit werden de nieuwe richtlijnen van de Raad van de Europese Gemeenschappen verwerkt door vermelding van de daarbij begunstigde personen onder de "begunstigde E.E.G.-onderdanen", bedoeld in art. 91, eerste lid, onder d, Vb. met verwijzing naar de inrichtlijn 75/34/EEG gestelde voorwaarden met betrekking tot het recht van voortgezet verblijf.

V. Deze circulaire ware tijdelijk op te bergen achter de Vreemdelingen-circulaire, Deel G, onder 1, en wel achter de aanschrijving van 4 juli 1974.

De bijgevoegde teksten, als in de aanhef van deze circulaire vermeld onder a. tot en met d, waren achter deze circulaire te voegen als bijlage G 1-e bij de Vreemdelingencirculaire, Deel G, onder 1, zulks vooruitlopend op een wijziging van dit deel, waarin het vorenstaande te zijner tijd zal worden verwerkt.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,

Fraaij